

Besúgó 5

Ünnepnap a mai. Nem, nem Gyümölcstó Boldogasszony napja. És nem is a születésnapom. 1961-ben a NEMZETKÖZI SZÍNHÁZI INTÉZET bécsi közgyűlése által elfogadott határozat alapján **március 27-én** van a színházi világnap. A Nemzetközi Színházi Intézet 1975. évi kongresszusa úgy határozott, hogy 1978-tól a világ valamennyi országában üzenettel köszöntsek e napot. A színházi világnap célja, hogy felhívja a figyelmet a színházművészet – és tágabb értelemben a kultúra – fontosságára, tisztelegjen a színészek, a színházi dolgozók előtt, kérje a közönség szeretetét és támogatását. Minden évben felkérnek egy nagyra becsült művészt, hogy fogalmazza meg a színházzal, színészettel, művészettel kapcsolatos gondolatait, hogy aztán az üzenet bejárja a nagyvilágot, s hogy ezen a napon, március 27-én minden olyan helyen, ahol a művészet védőszárnyai alatt jönnek össze az emberek, felolvastassék. Tordára is eljutott hát John Malkovich üzenete, hiszen idén őt kérték fel a színházi világnapi üzenet megírására. Fogadják szeretettel gondolatait!

„2012. március 19., hétfő, 11.09

Nagy megtiszteltetés a számomra, hogy az UNESCO égisze alatt működő Nemzetközi Színházi Intézet engem kért fel az ötvenedik színházi világnap üzenetének megfogalmazására. A színházakban dolgozó társaimnak, barátaimnak küldöm rövid gondolataimat.

Kívánom, hogy munkátok legyen nagyszerű és eredeti. Mély, megindító, elgondolkodtató és egyedi. Azt kívánom, hogy segítsen elgondolkodni azon, mit is jelent embernek lenni, és mindezt szívvel-lélekkel, őszintén, nyíltan és méltósággal tegyétek. Azt kívánom, hogy győzzétek le a viszontagságokat, a cenzúrát, a szegénységet és a nihilizmust, melyekkel közületek sokaknak meg kell küzdeni. Tehetséggel és kérlelhetetlenül tanítsatok arra, hogy a maguk összetettségében értsük meg az emberi érzelmeket. Ez egy egész élet munkája, amelyet alázattal és kíváncsisággal valósítsatok meg. Kívánom, hogy tehetségetek legjavát adva – és ez is csak kivételes és rövid pillanatokban lehetséges – sikerrel fogalmazzátok meg a *Hogyan élünk?* alapvető kérdését. Így legyen!

John Malkovich”

(Forrás: Nemzetközi Színházi Intézet (ITI) Magyar Központ)

Nekünk annyira jó itt Tordán. Nagyon jó, nagyon Tordán. És annyira hipersuper, hogy jó Nekik is, hogy itt vagyunk. Mosoly, lufi... Hogy kik is Ők? Tordai gyermekek, a legvidámabb, leglelkesebb, legSúgószerkesztők, legSúgóműszakimunkatársak, legMindeneink. És az, hogy mi az Ő véleményük rólunk, egymásról, a Találkozóról, a látottakról, kíváncsian várjuk (interjú is lesz, úgy látjuk)! Sőt most izgatottan olvassuk, s mindenféle „cenzúra” nélkül Önökkel is megosztjuk. Hogy Önöknek is olyan jó legyen, amennyire most nekünk.

Mivel nem volt jelen a Molière A fősvény című előadásának rendezője, Szloboda Tibor, ezért Sörfőző Károllyal beszélgettem el.

- Nagy sikerrel fejezte be a topolyai Mara Amatőr Színház bemutatóját. Először is, hogyan alakult meg a csoport?
- Az idén vagyunk tízévesek, 2002. június 5-én volt az első bemutatónk. Akkor én voltam az igazgató. Topolyán ez egy hagyomány, ugyanis 1949-től 1959-ig járási színház létezett ott, de voltak más próbálkozások is, de ez olyan kampányszerű dolog volt, és én úgy gondoltam, hogy Topolyának is szüksége vagy egy színjátszó csoportra, szóval 2002-ben megalakultunk. A rendező Urbán András volt, aki annak idején a Kosztolányi Dezső Színház rendezője volt, ma pedig az igazgatója. Igyekszünk komolyan csinálni, amit csinálunk.
- A szövegekkel hányan birkóznak meg?
- A szövegeket mindig a rendezőre bizzuk. Megmondja, hogy körülbelül mit akar, miről akar beszélni. Általában olyan rendezőt hívunk, aki ismer bennünket.
- Idén milyen darabot mutattak be?
- Egy klasszikus darab volt, régebbi. Minden színház próbálja közelebb hozni a klasszikusokat az emberekhez, hisz ma már mindenki pop-, rock- és másfajta zenét hallgat. Azért ezek is közel állnak a mai emberekhez. A fősvénység, a pénz szeretete, imádata, ez ma is jelen van. Éppen úgy, mint annak idején. Próbáltuk ezzel a darabbal bemutatni, hogy ez mind nem számít.

Egyébként az előadás érdekes volt, oda kellett figyelni, hogy megértsük. Érdekes volt hallgatni, ahogy Károly bácsi mesélt.

Sok sikert a topolyai Mara Amatőr Színház további munkáihoz!

Makán Glória
VII. osztály

Mikor elkaptuk a szövegeköt, és belenézttem, nagyon megörültem, hogy az enyém a főszerep. A karakter, akit én alakítok, egy fiatal fiú, aki meg akarja hódítani azt a lányt, aki neki nagyon tetszik. A végén kiderül, hogy a lány igazából nem is az, akinek adta magát, végig hazudott.

A nagy napon izgatott voltam, amikor a színpadra kellett lépni, de a második jelenet után már elmúlt a lámpaláz. Furcsa volt az új színpadon fellépni. Új függönyök, új világítás. Izgalmas volt ezt a jelenetet bemutatni a nagyközönség előtt, és mindannyian nagyon élveztek.

Csíkos Dániel
VIII. osztály

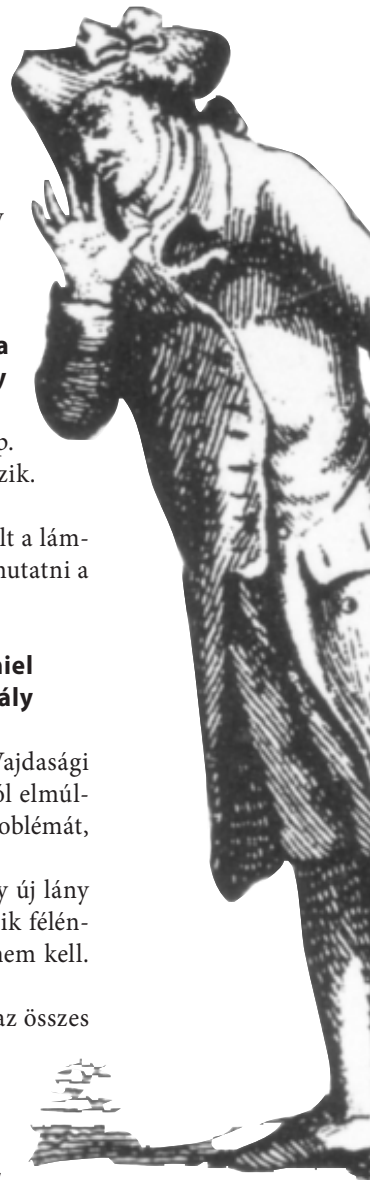
A színészetre sok barátommal együtt járok. Raffai Ágnes (Gigi), színésznő készítette fel bennünket a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVII. Találkozásának március 23-ai megnyitójára. A próbák mindig jól elmúltak. Igaz, az egyik próbán Gigi nem azt kapta, amit várt tőlünk, de aztán sok tanulással helyrehoztuk a problémát, és büszke volt ránk.

Az előadás története egy nyári szünetről szól, amikor sok tinédzser nyaral együtt. A nyár végén egy új lány érkezik köztük, aki, ha szabad így kifejeznem magam, beképzelt, hazudós és még állhatatos is. Az egyik féltékenyebb fiú beleszeret, de a lánynak ő nem kell, viszont a fiúba egy másik lány szerelmes, annak meg ő nem kell. Mindenkinek az tetszik, akinek ő nem kell. A végén egyetlen kapcsolat sem alakul ki.

A jelenetek közül az tetszik a legjobban, amikor a két fiú, a Gala és a Gubacs összevesznek, de azért az összes jelenet szép, és jól fel van építve. A barátaim jó színészek és jól kialakították a saját karaktereiket.

Szeretek színészetre járni, így több időt tölthetek a barátaimmal. ☺

Kenyeres Karolina
VIII. osztály

Amikor a produkciónkra készültünk, az számomra nagyon sokat jelentett, mert el tudtunk szakadni a mindennapi problémáinktól. A Záporpróba című előadásban a csalódott szerelmezt játszottam. Szerencsére ez nem rólam szól, de mégis igyekeztem a leghitelesebben alakítani. Szeretném folytatni, meglátjuk mi lesz belőle.

Dvorák Blanka
VIII. osztály

Eddig minden előadást megnéztem, a zentaiaké és az adaiaké tetszett legjobban. A két előadás, mondhatjuk úgy is, hogy ellentétes, mert a Valahol Európában szomorú, a Diend pedig vidám és a bulizásról szól. Mégis talán a dalok azok, amik megfogtak az előadásokban. Már nagyon várom a többi előadást is!

Dobai Anikó
VIII. osztály

Március 23-án elkezdődött a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVII. Találkozója. 23-án, 19.00 órakor a Tordaiak léptek fel a Záporpróba című színdarabban, ami nagyon szép és érdekes volt. A fellépésen telt ház volt. Én a főpróbát is megnéztem, amit pénteken 2 órakor tartottak. Egyszer majd én is szeretnék színdarabban fellépni.

Kovács Kornélia
VI. osztály

Március 23-ától Tordát, a mi kis falunkat tehetséges színjátszó csoportok látogatják. Ez színesebbé tette hétköznapijainkat. Az első este a tordai színtársulat előadását láthattuk. Csodálkozva néztem a felszabadult szereplőket, akik mint igazi színészek remekeltek kedvet adva a fiatalabb generációnak.

Kevés olyan település van, ahol ennyi minden történik. Mindannyian büszkék vagyunk falunkra.

Csipa Sarolta
VI. osztály

Mi most léptünk először fel így, a színjátszó csoporttal. Nagyon élveztük, miközben a színpadon lehetünk. Mikor befejeztük az előadásunkat, mindenki nagyon megdicsért bennünket. Aztán a zsűrivel beszélgettünk. Mi alig mertünk megszólalni, én még ilyen közélről nem láttam színészeket, és nem is beszéltem velük. Nagyon meglepődtünk, hogy a zsűri is ilyen jót és szépeket mondott rólunk.

Remélem, hogy továbbra is ilyen szép sikereink lesznek, sok helyre megyünk még ezzel a színdarabban fellépni, és örömet varázsolunk az emberek arcára.

Detki Szuzanna
VIII. osztály

Ami környezetünkben igen szokatlan előadást láthattunk, a Zentai Színtársulat Valahol Európában című produkcióját. Engem nagyon megfogott a fények, a látvány és a zene együttese, ami drámába torkollott. Szórakoztató, de nagyon is komoly és elgondolkodtató mondanivalója van a műnek. Sok tanulságot is le lehet belőle vonni.

Szeretnék majd egyszer én is egy ilyen kiváló színtársulat tagja lenni.

Csíkos Anett
VI. osztály

Ma a Találkozó színpadán

Az ötödik nap két szempontból lesz igen kedves a tordai közönségnek. Először is azért, mert a József Attila Színtársulat a közeli Nagykikindáról érkezik, ismerhetik már egymás csoportját, munkáit. A második szempont a második alkalomból adódik, este a nemesmiliticsi csoport lép a tordai közönség elé, amely még ismeretlen az itteni közönség számára.

A nagykikindai József Attila Színtársulat bemutatja:

SIMOR MIKLÓS – ÁSGUTHY ERZSÉBET:
SINKA-ÜGY (70')

Szereplők:

Balázs Roberta, Barna Áron, Budai Beáta, Dugyik Lidia, Kószó Endre, Kószó Szandra, Kucalovity Gizella, Kurunci Tímea, Odri Norbert, Tóth Dániel, Tóth Hunor, Szili Antónia, Szili Elvira, Vadlövő Gabriella

A rendező munkatársai:

Technikai munkatárs: Király Sándor,
Tóth István, Baltásik Ernő
Súgó: Budai Andrea

Rendező: Tóth János

Nagykikndán a színjátszás fogalom. Egy olyan csoportról beszélünk, ahol KOVÁCS FRIGYES rendezte ÖRKÉNY ISTVÁN *Tótek* című darabját – sőt több évadon keresztül dolgozott velük –, ahol a monodrámá és az abszurd egyaránt kedvelt műfaj. A társulat kevesebb lett LEPÁR FERENCCEL, aki a 2011-es évben vonult nyugdíjba. Lepár Ferencet a *Találkozó* zsűrije úgy ismerhette meg, mint az állandóan gondolataiból építkező, egyéni hangú műkedvelő rendezőt. Természetesen a csoport nem maradt magára, hiszen TÓTH JÁNOS rendezett idén, ő terelgeti ezt a fiatal csapatot, legalábbis a csoportképről sok-sok új arc nézett ránk. Tóth János több évtizede játszik az EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLETBEN. A fenn említett legendás darabban például a POSTÁS szerepe volt az övé. Elmondása szerint sokat tanult azokban az években a rendezőtől. Azt a titkot is tudjuk, hogy a *Sinka-ügy* réges-régi dédelgetett szövegkönyve, amelyet nagyon szeretett volna már megmutatni színpadon. Az elmúlt évben az ő toborzó tevékenységének köszönhetjük a *Flóra színjátszó csoportot*, amely csupa fiatalból állt. Kíváncsian várjuk, idén ki köszön vissza a tavalyi csoportból.

*A nemesmiliticsi Németh László
Művelődési Egyesület színtársulata
bemutatja:*

LÉNÁRD RÓBERT:
ÉJFÉLTÁJT (80')
komédia

Szereplők:

Vallásos – Dujmovity Eleonóra
Úriember – Ölvegyi Róbert
Ősasszony – Mátyus Zoltán
Csöves – Báló József
Drogos – Mátyus Béla
Idegbeteg – Litvai Karolina
Mágus – Kovács András
Depressziós – Lazić Martina
Hulla – Brkić Adrijan

A rendező munkatársai:
Súgó: Makai Mónika

Rendező: Hegedűs Zoltán

A nemesmiliticsi csoport kihagyott egy évet, ami a *Találkozót* illeti. A mai kor krónikása, a Facebook szerint nagyon jól vannak. Ismét együtt dolgoznak. Idén kortárs darabbal készültek – még nagyobb kihívás és felelősség, hiszen a társulat eddig kortárs darabot nem állított színpadra.

A NÉMETH LÁSZLÓ MAGYAR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET színjátszó csoportja 1977-ben alakult, ebből a csoportból nőtt ki, alakult ki később a művelődési egyesület több szekciója is, amelyek mind a mai napig működnek. Kezdetől fogva igyekeznek minden évben új darabot színpadra állítani és részt venni a színjátszó találkozókön, továbbá az öt nyugat-bácskai település közös, évente megrendezésre kerülő szemléjén, az *Öröfogat*on.

A zsűri véleménye a Széchenyi István Magyar Művelődési Egyesület színtársulata előadásáról

Új, lelkes és kedves csoport a Találkozó színpadán

A tamásfalvi csoporttal először a csoporton belüli rokoni kapcsolatokat bogytunk. Ki kinek a férje, felesége, fia, lánya, testvére, pedig csak tizennégyen vannak. Óriási dolog, hogy vegyes korosztályú csoportot tudtak kialakítani, így aztán rengeteg lehetőség van a csapatban. Ez az összeállítás volt az első közös próbálkozásuk, amelyben saját elmondásuk szerint is nagyon jól érezték magukat. Akkor hát hajrá!

MEZEI ZOLTÁN elmondta, a kabaré nagyon nehéz műfaj, a ritmus, a begyakorlottság miatt. Vannak olyanok a csoportban, akik már álltak színpadon, vannak, akik most vannak ott először, és ez nyilván észrevehető. Biztos abban, és a csoport is megerősítette, hogy TAMÁSFALVÁN nagyon örülnek a létezésüknek, és nagyon szeretik őket.

Mezei Zoltán felajánlotta a csoportnak a NÉPSZÍNHÁZ és az ottani szakemberek segítségét akár egy konzultáció erejéig is a szövegválasztásról, a rendezésről. A néző ki van éhezve arra, hogy egy jót szórakozzon. Szórakozni sokféleképpen lehet. Könnyen vezet ez az út a kabaréhoz. De ezzel óvatosan kell bánni, mondta a szakember, ne a televízióból vegyék a példákat úgy, hogy onnan másolnak jeleneteket, és megpróbálják magukra húzni. Inkább tegyék fel a kérdést maguknak, mi lehet az a történet, mi lehet az a darab, ami az ő közönségüknek tud adni valamit. Kritikát megfogalmazni a világról. A csoportot nagyon előre tudja nyomni egy jó darabválasztás, és nagyon vissza tudja húzni egy rossz.

Fontos, hogy a játékosok a színpadon minél természetesebben tudjanak viselkedni, folytatta Mezei, ahogyan nagyon lényeges az érthető, szép beszéd is. A színész szerszáma a szép beszéd, a csoportnak felhívta a figyelmét arra, alkalmazzanak beszédtechnikai gyakorlatokat. Fontos, hogy a játékos élvezetes legyen hallgatni.

Nagyon jó gondolatnak tartja, hogy a függöny előtt és mögött is vannak jelenetek. A térformálás jól van kitalálva, jó helyen vannak az asztalok, ügyes gondolat, hogy így használják a teret.

A játékosnak valóban meg kell csinálnia, amit mond, mögé kell tennie a mozdulatokat, tehát ha a szereplő sürgeti a férjét, gyorsan öltözzön, mert elkésnek a színházból, akkor valóban sűrűsége, ne csak szavakkal mondja el. Ha már így képzeltek el, hogy műsorszámokat fűznek össze, szerencsés, ha van egy kerete az egésznek, mert így a néző akarva-akaratlanul összeköti ezeket a rövid jeleneteket, és keresi a kapcsolatot közöttük.

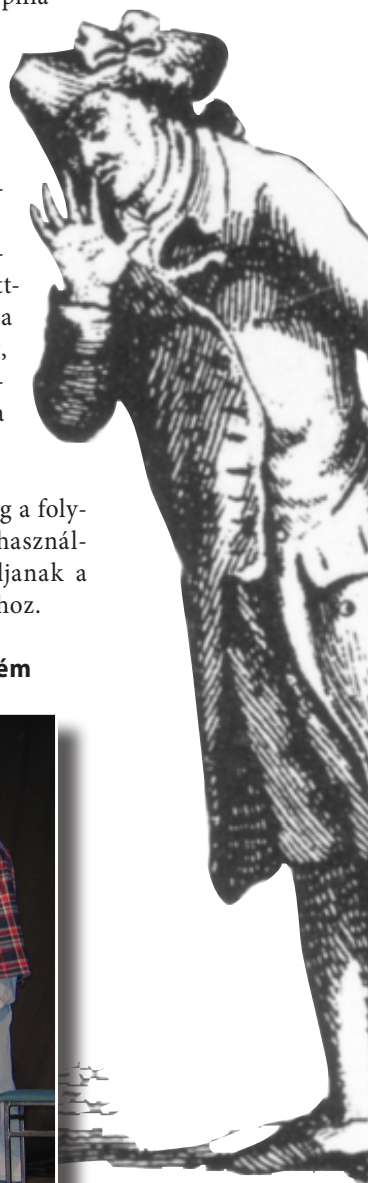
ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA csatlakozott Mezei Zoltánhoz, nagyon fontos a szép beszéd, de a csoport, mivel elragadja a színpad, a színház iránti szeretet, elindul a tanulás útján is, egyre könnyebb lesz majd

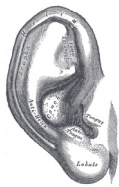
kiállni a színpadra, egyre érthetőbben fognak majd beszélni, a színpadon nem lehet akárhogy végigsétálni. De egyre igényesebbek lesznek majd magukkal szemben. A függöny előtti, mögötti teret egyaránt használták, ami valóban csodálatos volt, szétnyílt a függöny, és egy életszerű helyzetet, térhasználatot láttunk. Ki kell tölteni az üresjáratokat, meg kell tölteni a pillanatokat, hogy a poén valóban csattanós legyen a végén.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta, nagy öröm, hogy új és vegyes korosztályú csoportot láthat, és természetesen nagyon fontos, hogy jól érzik magukat együtt a próbákon. Mindenképpen használják ki a lehetséges szakmai segítséget. Volt a csapatban visszafogottság, természetesen nem marháskodni kell a bohózatban sem, de egy kicsit több bátorság, pajkosság lehet és legyen benne. A poén felépítése technikai dolog, amit meg kell mutatnia valakinek, és meg kell tanulni.

A tamásfalvi csoportot mindegyik zsűritag a folytatásra biztatta, meg arra, mindenképpen használják ki a felkínált szakmai segítséget, forduljanak a VMMI-hez, a SZÖVETSÉGHEZ és a Népszínházhoz.

gém

A zsűri véleménye a gombosi A Társulat előadásáról

Színesen vidám, vidáman színes

A gombosi csoport bizonyára tele lelkesedéssel ment haza Tordáról, és már most elkezdték tervezni, vajon mi is legyen a következő előadás, hiszen a zsűri igencsak biztatta őket, érdemes beljebb menni abba az erdőbe, és vinni a közönséget is. És ezt most nem a zsűri mondja, de a gombosiak igazán cukik a színes kosztümjeiben, bohózatmosolyukkal, cukik és kész.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA elmondta, a gombosiak idei előadása felüdülésként hatott a zsűrire, ez az övék, az ő stílusuk, a nevetetés. A csoport elmondta, eddig négyszer játszották a bohózatot. A tanárnő megdicsérte az egész csapatot, nagyon szépen, igényesen beszél. A gombosiak nagyon érzik a bohózatot, ám mégis jobban kellene figyelni a tempóra. Sok volt az indokolatlan ide-oda járkálás, jobban ki kellett volna használni a teret. A szövegtudással voltak gondok, a zsűri is hallotta a *súgót*. Néha volt egy kis üresjárat, már vártuk volna a csattanót. A partnerrel játszások is lehetne javítani.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZI szerint is nagy előrelépés ez az előadás az eddigiekhez képest, mégpedig azért, mert sokkal fegyelmezettebb volt, komolyabban vették, mint az eddigieket. Ha az ember rendez és főszerepet is játszik, ráadásul sok szöveggel kell megbirkózni a saját szerepében, attól még a szöveg nem tudása nem megbocsátható. Ez a csapat sokkal elsőprőbb teljesítményre lenne képes, ha nem fékezne a szövegtudás hiánya. A szituációkat érzi a csoport. Izgalmasak voltak a figurák, a STAN és PAN kettőst is nagyon szépen létrehozták.

El tudna képzelni valamiféle felvezetést, ne azzal kezdődjön az előadás, hogy felmegy a füg-

göny és máris elkezd a jelentet a színjátészó, hiszen a gombosi csoport már olyan régóta foglalkozik ezzel, tőlük már elvárhatóak az ilyen finomítások. Itt, ebben az előjátékban azt is el lehet képzelni, hogy hozzáadunk a darabhoz plusz információt, például ki kivel milyen viszonyban van.

Egyértelműen tapasztalható a fejlődés. A vígjáték más-más arcát is érdemes lenne kipróbálni pont ezért. A csoport arculata, összetétele olyan, hogy a vígjáték az, ami nagyon illik hozzájuk, és bátran lehet frissebb szöveget választani.

MEZEI ZOLTÁN is ehhez csatlakozott. A jegyzetére felkerült az a szó, hogy avított. Nincs semmi baj a műfajjal. A vígjáték lehet egy megkomponált zenemű. Egy jó színészi kondícióval rendelkező csoportot látott most. Az által, hogy különböző karaktereket vesznek magukra a játékosok, bemutatják a világot olyannak, amilyen. A néző megérzi, hogy aki a színpadon van, mikor, mivel ért egyet, miről mit gondol. Képes mindeerre ez a csoport.

A báró úr nagyon hiteles, ahogy az ügyvéd és a főszereplő is. Mindegyik szereplő hozzátesz valamit jellemábrázolásával a történethez.

Van egy remek kondíciójú csapat, a hibák ellenére a figurák megszületnek, működnek, és ez jó. Viszont amikor már megérzi a színjátész, hogy minden rendben a karakterével, a játékával, amit kell, azt meg tudja csinálni, megnyugszik, és ez a pillanat nagyon veszélyes. Itt már nagyon könnyen előfordulhat, hogy a színész túljátssza a szerepét. Ekkor kell odafigyelni, hogy tartsa a mércét, ne billenjen át ripacskodásba a játéka. Ezért nagyon-nagyon fontos a rendezői szem, mert ezt letről kell látni, hogy mikor túl sok és mikor elég. Ha valaki egyszerre rendez és szerepel, az nagyon nehéz, sokkal nehezebb látni a határvonalat.

Amikor ALBERTnak kilyukad egy-egy jelenete, akkor elkezdti ugyanazokat a mozdulatokat csinálni, ez picit levon az értékéből. Ha nincs rá jó gondolata a szerep megformálójának, akkor inkább hagyja, és válasszon egy egyszerűbb, visszafogottabb megoldást. Mert az ismétlés elárulja a bizonytalanságot. A kevesebb sokszor több.

Szintén avítság, hogy a figurákat a játékosok úgy oldják meg, ahogy ez a nagykönyvben meg van írva, ahogyan azt a régi nagy öregektől látták, látják ma a

tévében. Erre vigyázni kell, mert ha nem önmagadból oldod meg a figurát, akkor nem lesz elég hiteles, mindössze egy jól begyakorolt forma lesz. Fontos a nagy gígaszoktól ellesni fogásokat, de ugyanazt az eszköztárat nem szabad hozni. A gombosiak olyan hangsúlyokat használnak az előadásukban, amit már megevett az idő, amit ma már nem használnak a színpadon.

Miért érdemes mégis más műfajjal megpróbálkozni? Azért, mert a csoportnak van hozzá tehetsége. A csoport régóta van együtt, ezt ki kell használni, mindig egy kicsit beljebb kell vezetni a közönséget az erdőbe. Nehezebb és komolyabb darabra is képes ez a társulat. Erre határozottan biztatja a rendező-társulat-vezető a csoportot.

Kosztüm! Jól ki vannak találva a kosztümök, az ügyvédé, LENDVAINÉÉ, a fiatal ficsuré, a főszereplőé. Az igényesség nagyon fontos elem. Mindezen az látszik, hogy komolyan veszi magát a csoport.

gém

A zsűri véleménye a Mara Amatőr Színház A fősvény című előadásáról

Milyen az, amikor kibontakozik egy plátói szerelem?

A fősvényt nagyon régen már játszották Topolyán, az akkori hivatásos színházban, Dimitrijevičné született Lustig Mara vezetése alatt. Eljött a leporolás ideje. Tudjuk, hogy a Mara mindig különlegesen építkezik, mindig más stílusú eladást hoz. És nem véletlenül van már rengeteg díj mögöttük. Kalandosan érkeztek Tordára, az őket szállító busz egy kicsit más faluban várta őket, az út közben kinyílt ajtón észrevétlenül kirepült a babakocsi alja, izgalom és feszültség, égnek áll a haj... De mindez nem számít, hiszen a főnök is szép. És a roppant szép zsűri is elmondta a véleményét.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA szerint borzasztóan szokatlan, meglepő ez az előadás a topolyaiak részéről.

Az utóbbi évek során mindig valami komolyat, valami véreset hoztak, most meg egy vígjátékkal érkeztek. Igaz, azt hitte, attól, hogy MOLIÈRE, még nem lesz vígjáték, főleg nem SZLOBODA TIBOR rendezésben... ☺ Őt az előadás teljesen beszippantotta. Annak ellenére, hogy szerinte ebben az előadásban sokkal több hiba volt, sokkal koszosabb volt, mint az előző években látottak. Igen, valószínűleg most nem a legjobb formájukat hozták. De az, ami kvázi eklektikus, ami stíluskeveredésnek tűnik, neki teljesen egységes formává állt össze. Vizualitásában össze-vissza lopkodásnak tűnik sok minden százféle filmből, mint a *Sweeney Todd*, *A Karib-tenger kalózai*, a *Betty Boop*. De nagyon bírta a lenyúlt dalokat is. Mert mindnek volt indoklottsága, asszociáltak erre a történetre, egyértelműen mind kapcsolódott az előadáshoz. A legnagyobb érdeme a társulatuknak, hogy kimondottan színészsínházat csinálnak. Olyanfajta előadásokat hoznak létre, amelyekben minden szerep egy gyöngyszem, egy kis felcsillanásra ad lehetőséget. Rendkívül izgalmas, nagyon bátor figurák jelentek meg. A maguk módján meztelenre vetkőztek ezzel az előadással. Igen, voltak fennakadások, amik talán a mai elmeállapotnak tudhatóak be... És lehet, hogy a profiknak nem nézünk el semmiféle háttértörténetet, de egy amatőr csapatnál ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni!

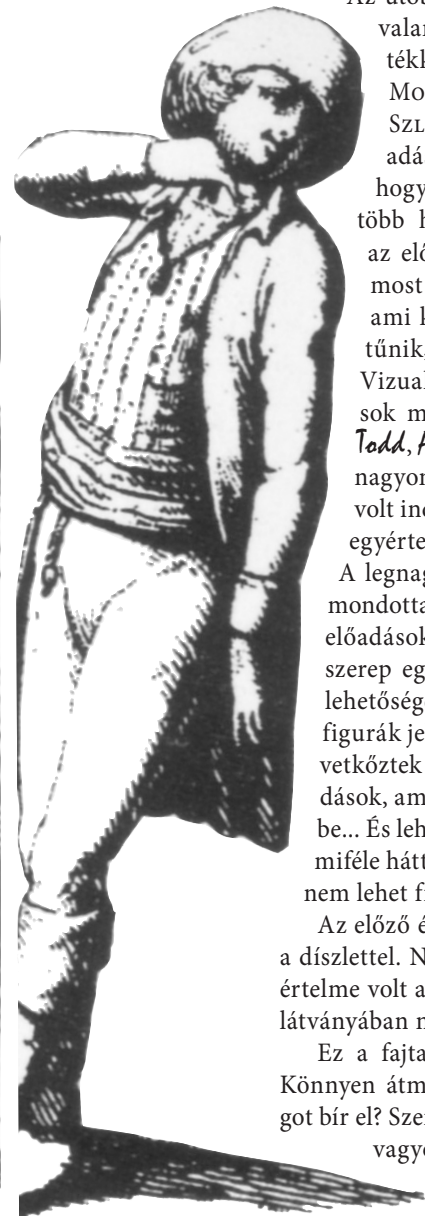
Az előző évekhez képest most nagyon összevesztett a díszlettel. Nem értette, nem szerette. Nem tudja, mi értelme volt a préselt falemez falnak a szalmával, neki látványában nem segített.

Ez a fajta színházcsinálás nagyon kötött forma. Könnyen átmehet ripacszkodásba. Mennyi harsányságot bír el? Szerinte rengeteget. De hol a határ a harsány vagyok és a ripacs vagyok között? Ez egy nagyon érzékeny vonal, és bizony voltak pillanatok, mikor egyikük-másikuk

átcsúszott. BOGÁRDI ZSOLT alakítása fantasztikus, lenyűgöző volt, ilyet még nem látott tőle. SZABÓ ERIKA is zseniális volt! A többiek is mind elvarázsoolták, tényleg! Számára az előadás nem volt hosszú!

MEZEI ZOLTÁN szerint az egész előadás a díszlettel együtt egy kerek egész volt. Iszonyúan bátor vállalkozás, a profi színészeket is hatalmas feladat elé állítja egy ilyen groteszk játék pontos megrajzolása, és hogy ne billenjen át, maradjon azon az egészséges vonalon, legyen nívós... Tibi egy pontos, karakteres világot álmódott meg tele iróniával és folyamatos fricskák- kal – nem véletlen a dalok választása, ezzel is az lehet a szándéka. A kosztümök világa is pontosan ki van találva. A díszlet azért passzolt bele szerinte a képbe, mert egy keretbe van foglalva az egész darab, mint mikor egy vándorcirkusz valahol felveri a nagyon olcsó sátrát, mert ennyire van pénze. Ha nem lett volna alul szalma, akkor lehet, hogy baja lett volna, de így megjelent a porondvilág, ahol eljátszanak egy történetet. Szándékosan láthatóan olcsó a díszlet, ha fekete falakat használtak volna, nem lett volna egy kerek egész. De nem biztos, hogy neki igaza van...

A színészi teljesítmények bizonyos helyeken lenyűgözőek. Tökéletesen látszik Tibi pontos keze és szeme. De egy ponton túl a rendező átadja az előadást, és a színész viszi, vezeti. HARPAGONT mindenképpen aláhúzná, rendkívül széles amplitúdón mozgott, de vigyázzon a szövegerthetőségre és a hadarásra! A belső igazoltság megvolt, de muszáj értenie a nézőnek, mert különben kiesik a történet fonalából. Nagyon jó karakterek voltak, a púpos csaj is hihetetlen erővel vitte végig a figuráját, folyamatos intenzitáson tartva. Voltak részek, ahol picit kiégtek, de nem csoda, borzasztóan nehéz műfaj ez. Valóban dicséret illeti szinte az egész társulatot, habár néha olyan érzése volt, hogy ez a rendezői koncepció által pontosan megrajzolt világ helyenként megeszi a csapatot. Ezekkel a figurákkal, színészi megoldásokkal, az énekléssel merni kell kiállni. Ő nem látta a szereplőkön, hogy baj lenne a háttérben. Látszik, hogy van rutinjuk. A profi színészek is megirigyelhet-

nék TURUC ANDOR alakítását, a megszólalásaiban olyan higgadt, nyugodt, laza volt, de nem a *fáj a fülem féle civil*. Olyan természetességgel vette az egész világot a kis motorjával, ami egyébként nagyon jól passzolt a malac-csikóhoz, remek összhangot alkotva...

Amit viszont néha soknak érzett – ez csak szubjektív meglátás, nem a tuti –, az az apa és a fia közti harc, ami meg van toldva egy bokszmeccsel, meg az apa-fia kibékülés, ami meg van toldva egy ügyvéddel. Nem biztos, hogy jó, ha a szócsatát még így alátámasztjuk, megtoldjuk. Holott – és rögtön ellentmond saját magának – nagyon szellemesek ezek a dolgok. Ez egy társadalomkritika is egyben.

Elhangzik a panoptikum szó az előadás elején. Eleve látjuk, hogy a csapatnak, amelyik ezt színre viszi, fenntartása van Molière-rel szemben. Valamiféle felhanggal, iróniával fogja a rendező és a csapat kezelni a darabot és a darab porosságát. Nem a gondolatát, hanem a formáját, szövegét. Rögtön leraknak egy szabályrendszert, és ő szereti, mikor látja, miben fognak végigmenni, és abban brillíroznak. Ez most minek a paródiája? A darabé? A színházé? Az életé? Egy kicsit mindegyiké, hangzik a válasz a társulattól. „*Aki magára ismer, az magára vessen!*” A zenehasználat is remek, nagy klasszikusok jönnek be egy ilyen térbe, egy ilyen előadásba, és ettől kap egy furcsa, bolond gellert az egész.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA gratulált a köztudottan igényes csapatnak. Igényes szövegválasztás, igényes játék jellemzi őket, minden produkciójukra emlékszik. Számára nagyszerű színházi tapasztalás az ő viszonylatukban, hogy ezt a groteszk játékstílust mennyire jól bírják és csinálják. Szinte csőre töltve pufogtak a

jobb nál jobb ötletek. A végére ezek kicsit kifulladtak, elbirtunk volna még belőlük! A másik nagyszerű dolog az intermedialitás, hogy a filmes vonatkozások mennyire beszüremlettek ebbe a történetbe. Ez nagyon jó. Ha irodalomról, ha színházról van szó, ez mindig kissé megsegíti, megemeli a megkopott történetet. De megkophat-e egy Molière-szöveg? Ez is kérdés. Az alakítások lebilincselőek, a FECSKÉT játszó Bogárdi Zsoltot emelné ki, és Szabó Erika FRUZZINA-alakítása is nagy meglepetés volt számára. De PETRÁS GIZI játékstílusát ismeri, és neki most túl sok volt.

Gizi elmondta, kényszermegoldásból született VALÉRBÓL VALÉRIA... Ő korábban mindig úgy érezte, a bemutatókra elkészült, leülepedett benne minden. De most még nagyon friss a történet, és nem érzi, hogy a magáévá tette volna teljes egészében a karaktert. Nem érezte jól magát a temperamentumos olasz macsó, Valér bőrében.

Rozi elmondta, ezt a szöveget, ezt a meglátást nagyon bírta. És látszik, mennyire fontos, hogy egy szövegre felkészüljön a rendező, hogy legyen koncepciója, víziója. Látszik, mekkora munka van belefektetve dramaturgiai és rendezői szempontból. Mert ez a szöveg becsületesen át van gyúrva, leporolva.

Mezei szerint az is látszik a színészeken, hogy szeretik, élvezik, mert ilyen figurákat egyszerűen nem lehet rendezői instrukcióra kitalálni vagy végrehajtani, hanem ez a sajátjuk.

gigi

Holnap a Találkozó színpadán

A nap, amikor mindenki boldog lehet

Valahogy ez a boldogság kérdése dolog egyfolytában itt cirkál a levegőben (Tordán). Mindenféle formában megmutatta magát a cirkálás közben az előadásokban, legkedvebb partnere a mi értelme az életnek kérdés. Aki szerdán találkozódik, biztosan boldog lesz! Miért? Mert délután egy kortárs szerzőre koncentrálna nagyon kortársan gondolkodó, nagyon fiatalok hoznak egy nagyon előadást. Este pedig az lehet boldog, aki ismét vígjátékra vár, vagy sok Tóbán a rokona, mert jönnek a tóbai színjátszók. És mindenki boldog lesz.

Az előadásról:

Az újvidéki SZÍNES SZILÁNKOK DIÁKSZÍNPAD újból a *Találkozó* színpadán! Kimondhatatlanul fontos nekünk, hogy azon 18 település közül, ahonnan színtársulatok érkeznek a Találkozóra, az egyik ÚJVIDÉK!

Fiatal rendezővel, friss csapattal, megújult erővel térnek vissza.

Előadásuk kiindulópontja DUŠAN RADOVIĆ *Női beszélgetések* című novellakötete. Ez a próza ihlette meg a dramaturgokat, akik átírták, kibővítették a szöveget. A cél az volt, hogy egy, a fiatalokhoz közel álló témát, ez esetben a nemek közötti viszonyokat dolgozzák fel, és mutassák meg véleményüket, gondolataikat a színpadon. Többek között az is cél volt, hogy mindenféle professzionális segítség nélkül, csak és kizárólag a saját munkájuk eredményeként és védjegyükként jegyezzék ezt az előadást.

Március 28., szerda, 17.00 óra
*Az újvidéki Színes Szilánkok
Diákszínpad bemutatja:*

DUŠAN RADOVIĆ MŰVEI ALAPJÁN:
Ő ÉS MI (65')
dráma

Szereplők:

Nő 1 – Hajdú Sára
Nő 2 – Subašić Dunja
Nő 3 – Ternovác Adél
Nő 4 – Nikolić McConnell-Duff Petra
Nő 5 – Francia Krisztina
Terapeuta – Horváth Rebeka
Férfi 1 – Szilágyi Áron
Férfi 2 – Dévai Tibor
Férfi 3 – Dobosi Tibor
Férfi 4 – Pásztor Kicsi Gergő

A rendező munkatársai:

Rendezőasszisztens: Sípos Arnold
Dramaturg: Csáki Beáta, Léphaft Ágnes,
Tóth Laura
Díszlettervező, -kivitelező: Biacsi Endre
Jelmeztervező: Huszka Zita
Zenei munkatárs: Kovács K. Áron
Technikai munkatárs: Biacsi Endre,
Fülöp Igor
Kellékes: Huszka Endre
Ügyelő, súgó: Pfau Izabella

Rendező: Ozsvár Róbert

Március 28., szerda, 20.00 óra
*A tóbai Petöfi Sándor Művelődési Egyesület
 színtársulata bemutatja:*

SZÁNTÓ ARMAND – SZÉCSÉN MIHÁLY:
 PAPRIKÁS CSIRKE (90')
 bohózat

Szereplők:

Julis, a szobalány – Tóth Vera
 Guszti, a szobainas – Szántó Tivadar
 Forgács, a gyártulajdonos – Ferkovics Jóska
 Helén, a gyártulajdonos felesége –
 Nagy Márta
 Valéria, Helén mamája – Lackó F. Erzsébet
 Kenedi, az amerikai gyáros – Baka András
 Lilián, a lánya – Gábor Henrietta
 Dr. Kovács, az orvos – Helfrich Lóránt

A rendező munkatársai:

Díszlet: Baka András
 Jelmez: Lackó F. Erzsébet
 Zenei munkatárs: Kiss Zoltán
 Technikai munkatárs: Palatinus
 Hermina

Rendező: Tóth János

Az előadásról:

Fordulatokban, vidám megoldásokban és szerelem-
 ben nem lesz hiány a tóbai előadásában!

Úgy esik, hogy JULISnak nagyon tetszik GUSZTI,
 aki azonban nem viszonzja a heves szobalány érzel-
 meit. A ház gazdái vendéget várnak Amerikából, MR.
 KENEDIT és lányát, LILIANt, akik szeretnének befektet-
 ni a család vállalkozásába. Mivel a házigazdák nem
 beszélnek az angolt, és egyébként is, hogy ne hívják ki
 maguk ellen a sorsot, hogy ne 13-an legyenek, az angol
 nyelvet jól beszélő inast öltöztetik be igazgatónak.
 Lilian és Guszti között szerelem szövődik, ami Julist
 nem hagyja nyugodni. S közben egy telefonhívás meg-
 változtat mindent: Kenedi tönkremegy, így nem tár-
 sulhat FORGÁCSSzal, akinek gyára szintén tönkre-
 ment. Végül Lilian menti meg a helyzetet:
 Szabó Gusztávvál 50 000 dollárért megveszik
 a gyárat. Kenedi birtokot vesz, és Julissal
 együtt elmennek. Kovács doktor megkéri a
 mamát, így Forgácsék egyedül maradnak...

Jöjjenek, és vegyék át a lendületet a mindig
 is kiválóan neveltető tóbai társulattól!

